

Sygn. akt II Ka 762/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 maja 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Jarosława Borkowskiego

po rozpoznaniu w dniach 23 marca 2022 r. i 26 kwietnia 2022 r.

sprawy **K. R.** i **G. P.**

oskarżonych z art. 56 §2 kks i in.

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 9 czerwca 2021 r. sygn. akt II K 432/18

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od K. R. 6.130 zł i od G. P. 1.010 zł tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 762/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 9 czerwca 2021 r., sygn. II K 432/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj:</p> <p>- art. 17 § 1 pkt 7 kpk poprzez uznanie oskarżonego za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt. II i III części wstępnej wyroku w sytuacji, gdy przeciwko oskarżonemu o te same czyny toczyło się postępowanie przed Sądem Okręgowym w Lublinie pod sygn. akt II K 86/15, zakończone wydaniem wyroku w dniu 30 kwietnia 2021 r., w związku z czym zaistniała negatywna przesłanka procesowa w postaci powagi rzeczy osądzonej, ponieważ przeciwko oskarżonemu były prowadzone dwa postępowania w zakresie tych samych czynów, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 8 kpk;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd Okręgowy, wbrew temu co próbował wykazać obrońca		

oskarżonego G. P., nie dostrzegł podstaw do stwierdzenia, że w przedmiotowej sprawie zmaterializowała się negatywna przesłanka procesowa, o jakiej stanowi art. 17 § 1 pkt 7 kpk.

Skarżący w tej sprawie zdaje się nie dostrzegać odrębności postępowania karnoskarbowego. Zgodnie z art. 8 § 1 kks jeżeli ten sam czyn będący przestępstwem skarbowym lub wykroczeniem skarbowym wyczerpuje zarazem znamiona przestępstwa lub wykroczenia określonego w przepisach karnych innej ustawy, stosuje się każdy z tych przepisów. Wykonaniu podlega wówczas najsurowsza z kar (§ 2 art. 8 kks).

Bezwzględna przesłanka odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 8 kpk, dotyczy tego, iż orzeczenie zostało wydane pomimo tego, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało już prawomocnie zakończone. Słowem-kluczem, o którym należy pamiętać mając na uwadze powyższy przepis jest „prawomocnie zakończone”. Z kolei w art. 439 § 1 pkt 9 kpk brak jest odniesienia do art. 17 § 1 pkt 7 kpk i od tego zdaniem Sądu Okręgowego należało wyjść oceniając ów zarzut.

W tym miejscu i w powyższym kontekście podkreślenia wymagało, że skazanie G. P. ze sprawy II K 86/15 po pierwsze – dotyczyło zarzutów z części szczególnej KK, nie zaś KKS, po drugie zaś – wyrok ten nie jest jeszcze prawomocny, w odróżnieniu od skazania ze sprawy obecnie rozpoznawanej po utrzymaniu zaskarżonego wyroku w mocy. obrońca oskarżonego wskazywał na możliwość obrazy art.

17 § 1 pkt 7 kpk już na początku pierwszoinstancyjnego przewodu sądowego, a Sąd Rejonowy podając właściwe argumenty (k. 1104v-1105), spójne z powyższym, słusznie uznał, że na kanwie tej sprawy zachodziła możliwość, a właściwie konieczność, dalszego procedowania.

Doktrynalny spór wokół kwestii, czy konstrukcja zbiegu idealnego wyrażona w art. 8 § 1 kks stanowi wyjątek od zasady, iż „ten sam czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo”, wydaje się polegać na nieporozumieniu. Nie ma jednej ogólnosystemowej zasady w obrębie całej karnistyki sensu largo, która by głosiła, że „ten sam czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo (skarbowe lub powszechne) albo tylko jedno wykroczenie (skarbowe lub powszechne)”. Są dwie odrębne, choć tak samo sformułowane zasady - jedna, wyrażona w art. 6 § 1 kks obowiązuje w prawie karnym skarbowym i druga (taka sama), wyrażona w art. 11 § 1 kk obowiązuje w prawie karnym powszechnym. Przepis art. 8 § 1 kks żadnej z nich nie narusza, nie pozwala on tylko na połączenie tych dwóch reguł tak samo sformułowanych w jedną, ogólnosystemową, gdyż w jego świetle ten sam czyn może stanowić zarówno przestępstwo lub wykroczenie skarbowe (jedno), jak i przestępstwo lub wykroczenie powszechne (też jedno) [por. wyrok SA w Łodzi z 24.03.2009 r., II AKa 210/08, OSA 2011, nr 5, poz. 3-11, LEX]

Orzecznictwo co do tej kwestii pozostaje spójne. Jak orzekł Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18.04.2019 r., sygn. II K 82/19, reguły wyłączania wielości ocen mają zastosowanie jedynie w

wypadku zbiegu przepisów ustawy, natomiast nie stosuje się ich w razie idealnego zbiegu czynów zabronionych, o którym mowa w art. 8 § 1 kks, Oznacza to, że wykluczone jest, aby przepis Kodeksu karnego skarbowego mógł wyprzeć na zasadzie specjalności lub konsumpcji przepis Kodeksu karnego albo odwrotnie. Innymi słowy, jeżeli ten sam czyn wyczerpuje zarazem znamiona przestępstwa powszechnego i przestępstwa skarbowego, winno dojść do osądzenia sprawy za oba przestępstwa - albo w jednym postępowaniu, albo w odrębnych postępowaniach; w tym ostatnim wypadku znajdzie w przyszłości zastosowanie rozwiązanie określone w art. 181 § 1 kks (LEX nr 2650813).

Idealny zbieg czynów polega na tym, że ten sam czyn stanowi zarówno przestępstwo skarbowe, jak i przestępstwo pospolite, a nie tylko jedno przestępstwo skarbowe. Sprawca odpowiada tu odrębnie (podwójnie) z każdego z naruszonych przepisów. W wypadku niejednoczesnego skazania za dany czyn jako skarbowy i pospolity ma zastosowanie procedura określona w art. 181 § 1-3 kks, przy czym gdyby wykonano uprzednio karę łagodniejszą lub środek karny w całości lub części, należy zaliczyć je na poczet kary najsurowszej lub najsurowszego środka karnego (art. 181 § 4). W sytuacji idealnego zbiegu przestępstwa skarbowego i przestępstwa z k.k. nie można zatem mówić o powadze rzeczy osądzonej, nie mamy bowiem do czynienia z jednym przestępstwem (wyrok SA w Katowicach z 23.06.2016 r., II AKa 143/16, LEX nr 2101691).

Wystawienie nierzetelnej faktury jest przestępstwem skarbowym z

art. 62 § 2 kks stanowiącym lex specialis w stosunku do przepisu art. 271 § 1 kk, jednakże w myśl przepisu art. 8 § 1 kks, wykluczone jest w takim przypadku wyparcie na zasadzie specjalności przepisu KK przez przepis KKS. Tym samym konieczne i prawidłowe staje się orzeczenie o winie i karze zarówno za przestępstwo skarbowe z art. 62 § 2 kks, jak i za występki z art. 271 § 1 albo 3 kk, a następnie wydanie rozstrzygnięć o wykonaniu kar, stosownie do przepisów art. 8 § 2 i 3 kks (wyrok SA w Katowicach z 8.08.2014 r., II AKa 200/14, LEX nr 1500762).

Wniosek

1. o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i umorzenie postępowania w odniesieniu do osoby G. P.;

z daleko posuniętej ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku

2. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego G. P. od popełnienia zarzucanych mu czynów;

albo

3. uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i przekazanie sprawy Sądowi I instancji w tym zakresie do ponownego rozpoznania;

4. zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.		
Lp.	Zarzut	
2.	<p>- art. 7 kpk poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodu z zeznań świadka A. I. i wyciągnięcie wniosków z niego niewynikających, iż towar uwidoczniiony na fakturach sprzedażowych takich podmiotów, jak: D. (...) i I. (...)nie istniał, a fikcyjne faktury trafiły do podmiotu (...) A. P. reprezentowanego przez oskarżonego, podczas gdy prawidłowa analiza i ocena zeznań ww. świadka, uwzględniająca wskazania wiedzy i zasady doświadczenia zawodowego, prowadzi do wniosku, że towar był uwidoczniiony na dokumentach SAD będących podstawą eksportu (potwierdzonych przez Urząd Celnny), które jednoznacznie określały rodzaj towaru, jego cenę oraz sposób transportu za granicę, a nadto, że organ podatkowy nie kwestionował istnienia towaru ani nie stwierdził, że towar nie opuścił kraju, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie popełnienia przez oskarżonego zarzuconych mu czynów;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
W ocenie Sądu Okręgowego, zaprezentowana przez obrońcę ocena dowodów w ramach		

wszystkich zarzutów dotyczących obrazy przepisu art. 7 kpk była jednostronna i oderwana od kompleksowej oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Skarżący milczeniem pominął wszystko to, co obciążało jego mocodawcę i to czemu nie mógł on logicznie zaprzeczyć i wyjaśnić. Tymczasem to Sąd Rejonowy ocenił dowody we wzajemnym powiązaniu, uwzględniając nie tylko ich treść, ale i wzajemne, konsekwentne wykluczanie się dowodów i jedynych racjonalnych wniosków z nich płynących. We wniesionej apelacji podjęto jedynie polemikę wobec pierwszoinstancyjnej oceny dowodów, a nie przedstawiono racjonalne argumenty, które mogły podważyć zaskarżony wyrok. Dowód w postaci zeznań A. I. Sąd Rejonowy ocenił w sposób prawidłowy. Sam fakt, że oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, dysponując przy tym dokumentami celnymi, nie było wystarczającą podstawą do podważenia pozostałych dowodów w sprawie. Oskarżony nie wyjaśnił jakiego dokładnie rodzaju i o jakich parametrach technicznych towar przekroczył granicę, gdzie był magazynowany, kto dokładnie był jego odbiorcą, gdzie dokładnie został on przewieziony i dlaczego płatność miała każdorazowo następować w gotówce. Duże znaczenie miała już sama weryfikacja nazw osób prawnych widniejących na fakturach, które to firmy jak się okazało, nie istniały w ogóle, albo na tychże fakturach wskazano przekręcone nazwy firm istniejących, które wcale nie zawierały żadnych umów i nie odebrały od oskarżonego żadnego towaru. W tym stanie sprawy do dowodu w postaci dokumentów

celnych, Sąd Okręgowy nie mógł podejść bezkrytycznie, tj. w sposób jaki oczekiwała obrona. Do zawarcia umowy sprzedaży konieczne jest odebranie towaru przez kupującego (tzw. essentialia negotii art. 535 § 1 KC), a nie wyłącznie wydanie towaru przez kupującego, chociażby towar ten z inicjatywny sprzedającego przekroczył granicę innego kraju Unii Europejskiej – czyli mówić najkrócej nastąpiła wewnątrzwspólnotowa dostawa towaru.

W tego rodzaju obrocie podmiot eksportujący wystawia fakturę z zastosowaniem zerowej stawki podatku VAT, po czym występuje do właściwego Urzędu Skarbowego o zwrot nadwyżki tego podatku, tj. różnicy pomiędzy podatkiem naliczonym w fakturach kupna, a należnym – czyli zerowym w fakturach dokumentujących wewnątrzwspólnotową dostawę. Cechą charakterystyczną karuzelowego obrotu towarami pozostaje to, że towary będące przedmiotem transakcji (o ile w ogóle istnieją), nie są transportowane za granicę lub po takim przewiezieniu niezwłocznie wracają do kraju.

W przedmiotowej sprawie do czynienia nie mieliśmy nawet z uzurpującymi realność zdarzeń gospodarczych płatnościami. Według deklaracji oskarżonego płatności miały następować niezwłocznie po przekroczeniu granicy „do ręki” gotówką, aczkolwiek osoby/podmiotu płacącego w ten sposób w żaden sposób nie skonkretyzowano, przy podaniu wymijających odpowiedzi organom podatkowym. Dodatkowo, normą w obrocie kupieckim jest płatność przelewem

bankowym z odroczonym, a nie natychmiastowym terminem płatności. O ewentualnej reklamacji towaru i niezgodności ilości załadunku lub jego uszkodzenia i ubytku w skutek przewożenia, również nie było w ogóle mowy. Skarżący poza głośnym powołaniem się na dokumenty celne, nie podał żadnych wiarygodnych dowodów, że towar rzeczywiście dotarł do odbiorów wskazanych na fakturach, czyli że w ogóle doszło do wewnątrzspółnotowej dostawy towarów. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd I instancji wskazał natomiast na okoliczności, które spowodowały uznanie oskarżonego za winnego dokonania zarzucanych mu czynów. Dla Sądu Okręgowego przytoczona w nim argumentacja jest przekonująca, a tok rozumowania w nim przedstawiony spójny, logiczny i pozbawiony luk, prowadzących do konieczności sięgnięcia po przepis art. 5 § 2 kpk.

Wniosek

1. o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i umorzenie postępowania w odniesieniu do osoby G. P.;

z daleko posuniętej ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku

2. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego G. P. od popełnienia zarzucanych mu czynów;

albo

3. uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>P. i przekazanie sprawy Sądowi I instancji w tym zakresie do ponownego rozpoznania;</p> <p>4. zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3.</p>	<p>- art. 7 kpk poprzez błędną ocenę dowodu z zeznań świadka R. B. (1) polegającą na uznaniu ich w całości za wiarygodne, podczas gdy ww. świadek był współoskarżonym w równoległe toczącej się sprawie przed Sądem Okręgowym w Siedlcach o sygn. akt II K 86/15, w której złożył wyjaśnienia obciążające oskarżonego, licząc na łagodny wymiar kary, w związku z czym prawidłowa analiza jego zeznań, uwzględniająca zasady logiki i doświadczenia życiowego, powinna prowadzić do wniosku, że świadek R. B. (1) zeznał niezgodnie z prawdą, iż oskarżony miał dostarczać mu fikcyjne faktury VAT, aby w ten sposób chronić siebie, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

Oceniając ów zarzut zwrócić należało uwagę do czego sprawdzała się jego istota, a mianowicie do podważenia zeznań świadka, który zdaniem obrońcy relacjonując o konkretnych zdarzeniach, miał liczyć na łagodny wymiar kary w innej sprawie, a co zdaniem obrońcy automatycznie wykluczało jego wiarygodność. Z tego rodzaju aprioryczną dyskwalifikacją źródła dowodowego, bez rozważenia jak zeznania świadka mają się do innych dowodów zgromadzonych w sprawie, czy z nimi korelują, czy też pozostają od nich oderwane, Sąd Okręgowy nie mógł się zgodzić. Tego rodzaju zarzut mógł zostać podniesiony w każdej sprawie, nawet bez zagłębiania się w to, co dokładnie zeznał dany świadek. Powody złożenia zeznań określonej treści leżące po stronie świadka, obojętnie czy zeznania te są wiarygodne czy też pozbawione tego przymiotu, leżą poza czynem samego oskarżonego i mogą być zależne od tego, co nastąpiło na długo po czasie wskazanym w akcie oskarżenia. Sąd ocenia zeznania w kontekście ich wiarygodności w odniesieniu do czynu danego podsądnego i wyczerpania przez niego znamion konkretnego przestępstwa, a nie tylko i wyłącznie w kontekście motywów złożenia depozycji określonej treści, tymczasem Sąd Okręgowy nie mógł oprzeć się wrażeniu, iż obrońca takiego rozróżnienia w ogóle nie uznawał. Zwrócić należało również uwagę, że zeznania R. B. (2) złożone w sprawie II K 86/15 (k. 1155-1156), co do meritum, wcale nie odbiegały od zeznań złożonych w sprawie niniejszej na rozprawie w dniu 7 czerwca 2021 r. (k. 1846v i nast.). Jednocześnie, świadek

nie miał zastrzeżeń do prac technicznych (wymiany urządzeń) wykonywanych przez oskarżonego G. P. na terenie jego firmy. Rzecz w tym, iż przypisanie przestępstw zarzucanych danemu oskarżonemu jest możliwe także wtedy, gdy sprawca z powodzeniem prowadził dotychczas legalną działalność, a stawiane mu zarzuty dotyczą zupełnie innej branży, odmiennej od tego czym podsądny zajmował się na co dzień lub też fragmentu jego dotychczasowej działalności. Na możliwość taką należało zwrócić uwagę, tym bardziej przy uwzględnieniu, iż to zeznań R. B. (3) wynikało, że fikcyjne faktury uzyskane od G. P. były potrzebne, aby „zrobić koszty”.

Wniosek

1. o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i umorzenie postępowania w odniesieniu do osoby G. P.;

z daleko posuniętej ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku

2. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego G. P. od popełnienia zarzucanych mu czynów;

albo

3. uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i przekazanie sprawy Sądowi I instancji w tym zakresie do ponownego rozpoznania;

4. zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

zastępstwa procesowego według norm przepisanych.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.		
Lp.	Zarzut	
4.	<p>- art. 7 kpk poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodu z dokumentów w postaci komunikatów IE-599 i nieuwzględnienie tego dowodu przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w sprawie, podczas gdy prawidłowa analiza powyższych dokumentów, uwzględniająca zasady logiki i wskazania wiedzy, powinna prowadzić do wniosku, że komunikaty IE-599 potwierdzają eksport towaru uwidocznionego na fakturach sprzedażowych i obiektywnie brak podstaw do ich kwestionowania, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Obrońca po raz kolejny postulał bezkrytyczne obdarzenie wiarą dokumentu. Eksporter dysponując elektronicznym komunikatem IE-599 jest uprawniony do zastosowania preferencyjnej o % stawki VAT (art. 41 ust. 6 ustawy z dnia 11.03.20004 r. o podarku od towarów i usług,</p>		

Dz. U. z 2018 r., poz. 2174). Okoliczność tą wykorzystano w odniesieniu do faktur wskazanych w akcie oskarżenia wniesionym w tej sprawie. Jak już wskazano w niniejszym uzasadnieniu, aby doszło do zawarcia transakcji sprzedaży musi nastąpić nie tylko wydanie towaru, ale i jego odebranie przez sprzedającego, a nie samo przekroczenie towaru przez granicę UE. Jeżeli faktury nie przedstawiały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych to ubieganie się o zwrot podatku pozostawało nieuprawnione. Sam wydruk komunikatu IE-599 nie stanowi wiarygodnego dowodu potwierdzającego faktycznie dokonany wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej (por. pismo z dnia 26.02.2009 r., wydane przez: Izba Skarbowa w Warszawie, IPPP2/443-1755/08-2/MS, Zakres dokumentacji związanej z dokonaniem eksportu pośredniego, <http://sip.mf.gov.pl>, LEX). Już na rozprawie w dniu 25 listopada 2019 r. (k. 1773v) w imieniu Lubelskiego Urzędu Celno-Skarbowego wniesiono o oddalenie wniosku dowodowego dotyczącego komunikatu IE-599 (k. 1770), wskazując, że dowód ten jest nieprzydatny w postępowaniu, albowiem oskarżenie nie kwestionowało, że towar został odprawiony przez urząd celny i wywieziony do Szwajcarii, ale wskazywano, że nie dotarł do odbiorców wskazanych w fakturach. Sąd Rejonowy w rubryce 2.2 „Dowody nieuwzględnione przy ustalaniu faktów (dowodu, które sąd uznał za niewiarygodne lub niemające znaczenia dla ustalenia faktów)” szczegółowo omówił dlaczego komunikaty IE-599 nie zasługiwały na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności.

<p>Przekonujące argumenty wykorzystane przez Sąd Rejonowy w tymże uzasadnieniu nie zostały w żaden sposób podważone przez obrońcę oskarżonego G. P., który ograniczył się do przedstawienia po raz kolejny tych samych, odrzuconych już też na poparcie obranej linii obrony.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i umorzenie postępowania w odniesieniu do osoby G. P.;</p> <p>z daleko posuniętej ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku</p> <p>2. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego G. P. od popełnienia zarzucanych mu czynów;</p> <p>albo</p> <p>3. uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i przekazanie sprawy Sądowi I instancji w tym zakresie do ponownego rozpoznania;</p> <p>4. zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	

5.	<p>- art. 410 kpk poprzez oparcie rozstrzygnięcia na części materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i pominięcie okoliczności wynikających z dowodu w postaci odpisu protokołu rozprawy z dnia 11 marca 2020 r. przed Sądem Okręgowym w Siedlcach w sprawie o sygn. akt II K 86/15, w tym z treści zeznań świadka P. P. zawartych w tym protokole, zgodnie z którymi P. P. nie przekazywał żadnych fikcyjnych faktur M. U. oraz towar widniejący na fakturach był legalny i rzeczywiście istniał, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Poza zaistnieniem danego uchybienia przepisom postępowania, aby zarzut apelacyjny był skuteczny, konieczne jest wykazanie jego wpływu na treść zaskarżonego orzeczenia. W przedmiotowej sprawie obrońca nie spełnił tego wymogu. Zeznania P. P. złożone w sprawie II K 86/15 wcale nie wykluczały sprawstwa oskarżonego. Świadek ten wcale nie kojarzył nazwiska G. P. (k. 1804), zeznając o towarze będącym w dyspozycji innej osoby - M. U.. Ponadto, Sąd Okręgowy wskazał już, iż przestępcze działanie może dotyczyć fragmentów działania podmiotu prowadzącego legalną działalność. Skazanie oskarżonego w tej sprawie zostało oparte o inne wiarygodne		

dowody, ocenione prawidłowo przez Sąd Rejonowy.		
Wniosek		
<p>1. o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i umorzenie postępowania w odniesieniu do osoby G. P.;</p> <p>z daleko posuniętej ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku</p> <p>2. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego G. P. od popełnienia zarzucanych mu czynów;</p> <p>albo</p> <p>3. uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i przekazanie sprawy Sądowi I instancji w tym zakresie do ponownego rozpoznania;</p> <p>4. zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.		
Lp.	Zarzut	
6.	- art. 186 § 1 kpk i art. 391 § 2 kpk w zw. z art. 6 kpk i art. 7 kpk , poprzez ujawnienie na rozprawie wyjaśnień świadków: R. Z., A. W., M. U. i J. K. złożonych w sprawie Sądu Okręgowego w	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>Siedlcach o sygn. akt II K 86/15, a następnie wykorzystanie ich jako dowód w sprawie i poczynienie na ich podstawie ustaleń faktycznych, podczas gdy ww. świadkowie skorzystali z przysługującego im prawa do odmowy składania zeznań z uwagi na to, że w powyższym postępowaniu występowali w charakterze oskarżonych, w związku z czym uprzednio złożone przez tych świadków wyjaśnienia w sprawie przed Sądem Okręgowym w Siedlcach nie mogły być odczytane na rozprawie oraz stanowić podstawy ustalenia stanu faktycznego sprawy, także z uwagi na to, że budzą poważne wątpliwości co do ich obiektywności, ponieważ świadkowie: R. Z., A. W., M. U. i J. K. (jako współoskarżeni w równoległe toczącej się sprawie przed Sądem Okręgowym w Siedlcach o sygn. akt II K 86/15) mieli interes w tym, aby zaszkodzić oskarżonemu wbrew faktom, co skutkowało naruszeniem prawa oskarżonego do obrony;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Świadkowie: R. Z., A. W., M. U. i J. K. zostali przesłuchani na rozprawie w obecności oskarżonego i jego obrońcy. To, że świadkowie ci skorzystali z przysługującego im na podstawie art. 182 § 3 kpk prawa do odmowy składania zeznań i w związku z tym odczytane zostały jego wyjaśnienia z innego postępowania, które potwierdzili (do czego wprost upoważnia art. 391 § 2 kpk), co w żadnym razie nie może zostać zakwalifikowane jako obraza art. 391 § 1 kk. Trudno też umówić, aby powyższe regulacje prawne prowadziły do naruszenia prawa do obrony (por. wyrok SA</p>		

w Warszawie z 13.03.2017 r., II AKA 437/16, LEX nr 2295921). Materiał dowodowy zebrany w toku postępowania nie został skutecznie zdyskwalifikowany przez obrońcę i podlegał ocenie zgodnej z art. 7 kpk, z którego to obowiązku Sąd Rejonowy prawidłowo się wywiązał, szczególnie tłumacząc dlaczego i w jakim zakresie zeznania tychże świadków zasługują na przymiot wiarygodności. Wobec przekonujących argumentów Sądu Rejonowego i kompleksowej oceny dowodów, badającej wzajemne zależności między treścią relacji w/w osób, Sąd Okręgowy mógł jedynie odesłać po raz kolejny do uzasadniania zaskarżonego wyroku.

Wniosek

1. o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i umorzenie postępowania w odniesieniu do osoby G. P.;

z daleko posuniętej ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku

2. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego G. P. od popełnienia zarzucanych mu czynów;

albo

3. uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i przekazanie sprawy Sądowi I instancji w tym zakresie do ponownego rozpoznania;

4. zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.		
Lp.	Zarzut	
7.	<p>- art. 391 § 2 kpk w zw. z art. 394 § 2 kpk w zw. z art. 6 kpk i art. 7 kpk, poprzez uznanie za ujawnione bez odczytywania wyjaśnień złożonych przez świadków: A. C. i D. W. w sprawie Sądu Okręgowego w Siedlcach o sygn. akt II K 86/15, w której występowali w charakterze oskarżonych, pomimo, że Sąd nie wyczerpał wszelkich możliwych środków do ustalenia ich miejsca pobytu, a obrońca oskarżonego stanowczo sprzeciwiał się odstąpieniu przez Sąd od przesłuchania ww. świadków na rozprawie, co stanowiło poważne naruszenie zasady bezpośredniości oraz prawa oskarżonego do obrony, a nadto poprzez poczynienie ustaleń faktycznych w sprawie na podstawie dowodu z zeznań wskazanych świadków w sytuacji, gdy nie mogą być uznane za wiarygodne i rzetelne, ponieważ wobec tych świadków prowadzone było równoległe postępowanie karne przed Sądem Okręgowym w Siedlcach, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

<p>Przeprowadzenie dowodu w trybie art. 391 kpk nie powoduje, samo przez się, że sąd opierał się na dowodzie o wątpliwej wartości – skoro polskiej procedurze karnej nieznany jest podział dowodów na pełnowartościowe, mniej wartościowe, czy niepełnowartościowe. Takiego jakościowego różnicowania dowodów zakazuje wprost zasada swobodnej oceny dowodów (postanowienie SN z 9.08.2017 r., II KK 206/17, LEX nr 2347774). Co do świadka A. C., Sąd Rejonowy dysponował danymi odnośnie miejsca jego pobytu, aczkolwiek świadek ten przebywa za granicą, złożył nawet w tej kwestii stosowne oświadczenie (k. 1796), co stanowiło podstawę do odczytania protokołu jego zeznań złożonych uprzednio. Odnośnie D. W., Sąd Rejonowy podjął czynności mające na celu przesłuchanie go na rozprawie, aczkolwiek wskutek jego niestawiennictwa, w trosce o sprawność przewodu sądowego, mógł skorzystać z uprawnień wynikających z art. 391 § 2 kpk. Ponadto, trudno oczekiwać, że akurat ten świadek odmiennie od pozostałych uprawnionych, nie skorzystał z uprawnienia z art. 182 § 3 kpk, a jak już wyjaśniono powyżej w takiej sytuacji Sąd Rejonowy mógł wprowadzić do niniejszego procesu jego wyjaśnienia złożone na potrzeby sprawy II K 86/15.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i umorzenie postępowania w odniesieniu do osoby G. P.;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>z daleko posuniętej ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku</p> <p>2. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego G. P. od popełnienia zarzucanych mu czynów;</p> <p>albo</p> <p>3. uchylene zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i przekazanie sprawy Sądowi I instancji w tym zakresie do ponownego rozpoznania;</p> <p>4. zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>8.</p>	<p>- art. 193 § 1 kpk w zw. z art. 167 kpk poprzez nieprzeprowadzenie z urzędu dowodu z opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy majątkowego na okoliczność wartości towaru ujętego w fakturach sprzedażowych podmiotów: D&W Eternity i Intermax według stanu na dzień sprzedaży tego towaru przez oskarżonego na rzecz K. R. i poczynienie przez Sąd samodzielnie ustaleń faktycznych, iż oskarżony sprzedawał towar po bardzo zawyżonych cenach, niekiedy 10-krotnie odbiegających od cen rynkowych takich</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	produktów, które to ustalenia wymagały wiadomości specjalnych, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów;	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Za punkt wyjścia do oceny tego zarzutu należało przyjąć to, że w fakturach na które powoływał się obrońca brak było szczegółowej specyfikacji towarów. Oskarżony również nie dysponował jakąkolwiek dokumentacją dotyczącą towarów wymienionych na fakturach. Żeby biegły miał w ogóle możliwość rzetelnie porównać wartość deklarowaną na fakturach z wartością rynkową należy przedstawić mu konkretne dane o parametrach danych towarów do porównania. W przeciwnym razie jego opinia posiadałaby wartość dowodową zbliżoną do katalogu danego rodzaju produktów. Te zaś parametry, które jednym słowem lub kilkoma słowami wskazano na fakturach z wartością towaru, którą w nich określono, mogły z powodzeniem, w prosty sposób porównać zarówno organy podatkowe, jak i Sądu obu instancji i do tego wcale nie potrzebne były wiadomości specjalne. Kilkukrotne przebicie nie budziło wątpliwości Sądu Okręgowego. Tego rodzaju obrót nie miał uzasadnienia ekonomicznego, gdyż rzeczywisty nabywca krajowy lub wewnątrzspółnotowy, chcąc z oczywistych względów nabyć dany towar w atrakcyjnej cenie, nie decydowałby się na jego kupno od podmiotu, będącego kolejnym,</p>		

dalszym ogniwem w łańcuchu pośredników, z których każdy naliczyłby przecież swoją prowizję, aby osiągnąć dla siebie zysk, a któremu to podmiotowi odbiorca towaru miał płacić w gotówce niezwłocznie po przekroczeniu granicy, niezgodnie z utartym zwyczajem kupieckim. Oczywistym pozostaje, że odbiorca towaru działając racjonalnie poszukiwałby konkretnego towaru o ściśle określonych parametrach w cenie jak najniższej, najlepiej u producenta. W toku niniejszej sprawy obrona w żaden sposób nie wyjaśniła dlaczego towar określony na fakturach tak znacząco odbiegał od cen rynkowych danych produktów. Dodatkowo żadnych odbiorców towaru opisanego we wskazanych w a/o fakturach w ogóle nie było. Powołanie się na istnienie towaru, którego odbiorca nie istniał, pozostało całkowicie gołosłowne i tą okoliczność także Sąd Okręgowy miał na względzie oceniając zasadność podniesionego zarzutu dotyczącego przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego.

Wniosek

1. o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i umorzenie postępowania w odniesieniu do osoby G. P.;

z daleko posuniętej ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku

2. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego G. P. od popełnienia zarzucanych mu czynów;

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

<p>albo</p> <p>3. uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i przekazanie sprawy Sądowi I instancji w tym zakresie do ponownego rozpoznania;</p> <p>4. zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.</p>		
Lp.	Zarzut	
<p>9.</p>	<p>Art. 368 § 1 kpk i art. 170 § 3 kpk w zw. z art. 6 kpk poprzez zaniechanie rozpoznania wniosków dowodowych obrońcy oskarżonego zgłoszonych w piśmie z dnia 16 września 2019 r., tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wniosku o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka S. W. - przedstawiciela spółki (...) z siedzibą w F. na okoliczność sprzedaży towarów przez podmiot (...) A. P. na rzecz spółki (...) z siedzibą w F., okresu, w którym towary były sprzedawane oraz ich rodzaju, dokonywania płatności z tytułu zakupionych towarów i odbierania towarów przez spółkę (...) z siedzibą w F., - wniosku o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka P. S. - byłego pracownika spółki (...) z siedzibą w F. na okoliczność pośrednictwa 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

w transakcjach sprzedaży towarów przez podmiot (...) A. P. na rzecz spółki (...) z siedzibą w F., okresu, w którym towary były sprzedawane oraz ich rodzaju, dokonywania płatności z tytułu zakupionych towarów i odbierania towarów przez spółkę (...) z siedzibą w F.;

- wniosku o zwrócenie się do spółki (...) S.A. z siedzibą w K. będącej operatorem logistycznym o nadesłanie informacji o osobach odpowiedzialnych za transport towarów należących do podmiotu (...) K. R. poza terytorium Polski i odprawę celną towarów, w okresie od 21 lutego 2008 r. do 21 sierpnia 2011 r., oraz ich danych teleadresowych, jak również wniosku o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania tych osób w charakterze świadków na okoliczność przygotowywania i wysyłania elektronicznie do Agencji Celnej zgłoszeń wywozowych towarów należących do podmiotu (...) K. R. z obszaru celnego Wspólnoty, dostarczania tych towarów do odbiorców,

- wniosku o zwrócenie się do Agencji Celnej Oddziału Celnego w S. o nadesłanie informacji o osobach odpowiedzialnych za weryfikowanie i przesyłanie dokumentów elektronicznych - komunikatów IE-599 potwierdzających wywóz towarów należących do podmiotu (...) K. R., poza terytorium Wspólnoty w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, w okresie od 21 lutego 2008 r. do 21 sierpnia 2011 r., oraz ich danych teleadresowych oraz wniosku o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania tych osób w charakterze świadka na okoliczność faktu wywozu towarów należących

	<p>do podmiotu (...) K. R. poza granice Unii Europejskiej na rzecz odbiorców wskazanych w komunikatach IE-599, dokonywania odprawy celnej tych towarów i ich rewizji,</p> <p>- wniosku o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadków T. W. oraz J. W. na okoliczność pakowania i wysyłania towarów do spółki (...) z siedzibą w F. oraz (...) K. R., dokonywania zapłaty i odbioru tych towarów przez ww. spółkę, oraz wykonywania przez T. W. i J. W. usług dla tej spółki,</p> <p>podczas gdy powyższe wnioski dowodowe zmierzały do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy świadczących o braku winy i sprawstwa oskarżonego, co skutkowało naruszeniem prawa oskarżonego do obrony;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Okręgowy przesłał akta Sądowi Rejonowemu celem wypowiedzenia się w formie procesowej czy wnioski zawarte w protokole rozprawy głównej (k. 1835), w stosunku do których sformułowano w apelacji omawiany w tej rubryce zarzut, zostały rozpoznane, czy zapadła merytoryczna decyzja Sądu Rejonowego w przedmiocie tych wniosków, a jeżeli tak, to jaka. Sędzia rozpoznający sprawę w I instancji złożył oświadczenie (k. 1333), iż w zakresie protokołu w sprawie II K 438/18 z dnia 19.04.2021 r. w toku tej rozprawy oddalone zostały wnioski dowodowe złożone przez obrońcę G. P. w dniu 18.09.2019 r. (k.</p>		

1182-1183), niemniej jednak zapis w tym zakresie nie znalazł się w treści protokołu. Jednocześnie w chwili obecnej nie było możliwe odebranie oświadczenia co do treści protokołu od protokolanta (także k.1332 – przebywa na urlopie macierzyńskim). W związku z tym, że brak było pewności co do treści protokołu z k. 1835 Sąd Okręgowy postanowił rozpoznać te wnioski dowodowe, pomijając treść art. 368 § 2 kpk. Sąd Okręgowy postanowił na podstawie art. 170 § 1 pkt 2 kpk oddalić wnioski dowodowe wskazane w piśmie z dnia 16 września 2019 r., k. 1182-1183 przez obrońcę oskarżonego G. P. – adw. M. W., a powtórzone w apelacji wniesionej przez obrońcę, z uwagi na to, że okoliczność która miała być udowodniona nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem w akcie oskarżenia nie pojawiła się nazwa takiej firmy w Szwajcarii, o jakiej mowa w tymże wniosku. Uchybienie to zostało zatem konwalidowane na etapie postępowania odwoławczego.

Wniosek

1. o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i umorzenie postępowania w odniesieniu do osoby G. P.;

z daleko posuniętej ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku

2. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego G. P. od popełnienia zarzucanych mu czynów;

albo

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>3. uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i przekazanie sprawy Sądowi I instancji w tym zakresie do ponownego rozpoznania;</p> <p>4. zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>10.</p>	<p><i>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść,</i> polegający na uznaniu, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - towar uwidoczniiony na fakturach sprzedażowych takich podmiotów, jak: D&W Eternity czy I. nie istniał, fikcyjne faktury trafiały do kolejnego podmiotu, jakim była firma (...) reprezentowana przez oskarżonego, - oskarżony uczestniczył w obrocie faktur VAT, które nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, a następnie ujęte w tych fakturach towary sprzedawał po bardzo zawyżonych cenach kolejnym podmiotom, przede wszystkim K. R., - oskarżony w okresie od 7 września do 20 grudnia 2011 r. wystawił w imieniu podmiotu (...) A. P. w sposób nierzetelny siedem faktur na łączną kwotę 206 757,00 zł dla niemieckiej 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

firmy (...), stwierdzających wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, w których zastosował stawkę VAT 0%, podczas gdy w rzeczywistości towary sprzedał dla nieustalonego odbiorcy, a następnie dopuścił do nierzetelnego prowadzenia ksiąg polegającego na zaksięgowaniu tych faktur oraz do podania w okresie od 24 listopada 2011 r. do 25 stycznia 2012 r. w deklaracjach VAT-7 za miesiące od września do grudnia 2011 r., złożonych w Urzędzie Skarbowym w S., nieprawdy co do wartości sprzedaży podlegającej opodatkowaniu stawką w wysokości 23% przez jej zaniżenie, przez co naraził podatek VAT na uszczuplenie w kwocie 36 509,00 zł,

- oskarżony w okresie od 14 stycznia 2009 do 30 czerwca 2011 r. wystawił w imieniu przedsiębiorstwa (...) faktur na łączną kwotę 3 633 159,50 zł netto na rzecz podmiotu (...) K. R., jedną fakturę na kwotę 10 950,00 zł netto wobec P. (...) s.c. A. B., B. B., jedną fakturę na kwotę 39 800,00 zł netto dla (...) oraz trzy faktury na łączną kwotę 25 274,00 zł netto na rzecz (...) sp. z o.o., tj. łącznie 142 faktury na kwotę 3 709 183,50 zł netto (814 198,12 zł podatku VAT), które nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych,

co skutkowało bezpodstawnym skazaniem oskarżonego za czyn z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks oraz czyn z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks, podczas gdy brak jest dowodów potwierdzających sprawstwo oskarżonego w powyższym zakresie.

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty wtórne. Oczywistym pozostaje, że gdyby tylko ocena dowodów zgromadzonych w tej sprawie była inna, inne byłby także ustalenia faktyczne leżące u podstaw zaskarżonego wyroku i subsumcja zachowania oskarżonego pod konkretne przepisy KKS. obrońca poprzez wniesiony środek odwoławczy nie wykazał jednak, aby Sąd Rejonowy naruszył przepisy postępowania, dopuszczając do uchybień określanych w orzecznictwie jako „błędy braku” lub „błędy dowolności”. Jak orzekł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 września 2021 r., sygn. V KK 341/20, podniesienie zarzutu określonego w art. 438 pkt 3 kpk w zasadzie zastrzeżone jest do takich przypadków, kiedy materiał dowodowy został poprawnie skompletowany i oceniony, a pomimo tego poczynione ustalenia faktyczne nie odpowiadają wnioskowi wynikającym z tychże dowodów (OSNK 2021, nr 10, poz. 40, LEX).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i umorzenie postępowania w odniesieniu do osoby G. P.;</p> <p>z daleko posuniętej ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku</p> <p>2. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>G. P. od popełnienia zarzucanych mu czynów;</p> <p>albo</p> <p>3. uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. P. i przekazanie sprawy Sądowi I instancji w tym zakresie do ponownego rozpoznania;</p> <p>4. zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>	<p>Brak przedawnienia karalności czynów zarzucanych oskarżonemu.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Przedawnienie karalności czynów przypisanych oskarżonemu G. P., zgodnie z art. 44 § 1 i § 5 kk nastąpiłoby między wydaniem wyroku przez Sąd I a II instancji, aczkolwiek Sąd Okręgowy zobligowany był respektować przepis art. 15zzr ust. 1 i 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych z dnia 2 marca 2020 r. (tj. z dnia 16.10.2020 r., Dz. U. z 2020 r., poz. 1842 z późn. zm). Zgodnie z art. 15zzr ust. 1 w/ w ustawy, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, oraz w okresie 6 miesięcy po ich odwołaniu, nie biegnie przedawnienie karalności czynu</p>		

<p>oraz przedawnienie wykonania kary w sprawach o przestępstwa i przestępstwa skarbowe. Z kolei ust. 2 w/w normy stanowi, iż okresy, o których mowa w ust. 1, liczy się od dnia 14 marca 2020 r. – w przypadku stanu zagrożenia epidemicznego, oraz od dnia 20 marca 2020 r. – w przypadku stanu epidemii. Powyższy przepis został dodany ustawą z dnia 20.04.20221 r. (Dz. U. z 2021 r., poz. 1023), która weszła w życie 22.06.2021 r. – a zatem zanim nastąpiło przedawnienie karalności czynów przypisanych oskarżonemu w zaskarżonym wyroku. Ponadto, Sąd Okręgowy z urzędu dostrzegł mankamenty zaskarżonego wyroku, których nie mógł jednak konwalidować wobec braku apelacji na niekorzyść podsądnego ze strony oskarżyciela.</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Bezzasadność wniesionych apelacji na korzyść obu oskarżonych.</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa od G. P. 1.010 tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Cały wyrok	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości – w części	dotyczącej G. P.

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana